קמא: מי שמת פרק תשיעי בבא בתרא

נכסי להאי דמעברת. בשכיב מרע מיירי מדקאמר עלה ולוקמה כר' יוחנן בן ברוקה ורבי יוחנן בן ברוקה בשכיב מרע מיירי מדקתני בעי לעיל (דף קמ:) עליה בבריית היקף ופ"ג דלדברי שכיב מרע כשמוסרין דמו לג מהני מידי כיון דבבריית לג מהני תפילו ע"י קנין ס"א ופ"ג דאמר לקמן (דף קמח.) שכ"מ שאמר הלוואתו לפלוני הלוואתו לפלוני אע"ג דליתיה בבריית בקניין ב דאי אתיה בבריית בקניין אפ כן הוי שכיב מרע ובריית שוין מ"מ הכא ליתיה בשכ"מ כיון דליתיה בבריית בקניין דכולהו לג מהני בחדא מתחא מחתינהו:

איתיביה רב נחמן לרב הונא. ומפ' תמהי מדפריך רב נחמן לרב הונא תקשי ליה לגפשיה דלית ליה לקמן המוכה לעובר לג קנה וי"ל דהוא מוקי מתניתין לכשאמלך דסבירא ליה לקמן לכשאמלך קנה ג אי נמי רב נחמן מייתי בעובר שאינו בנו ומוקי מתניתין בבנו דלעתו של אדם קרובה אצל בנו כר' יוחנן לקמן וכן פסקו רבינו חננאל ורשב"ם ות"ג דבבנו המוכה לעובר קנה: **דתנן העובר פוסל ואין מאכיל.**

פירש רשב"ם פוסל עבדי מגיו מלאכול בתרומה דעובר בעי שמעי ממו זר ואינו מאכיל את אמו דילוד מאכיל ואינו ילוד אינו מאכיל ורש"י פירש בגמרא (דף סו.) בעניין אחר פוסל את אמו שהרי הוא זר ואינו מאכיל את אמו שהוא כהן בעי שהא דילוד ואינו מאכיל אלמא אפילו ילוד אינו מאכיל ואפ"ה פוסל עבדי מגיו שהרי הוא זר ולהאי פירוש לג מוכח הכא מידי אצל אין לפרש כלל פוסל עבדי מגיו שהוא זר בעי שמעי שהרי אינו מאכיל ואינו מאכיל אלא בחלד מחתא מחתינהו ולא מחתינהו אלא בעובר שאינו בנו אבל בנו אפילו ילוד מאכיל ומשני לעולם בנו ומאכיל ואפ"ה פוסל עבדי מגיו שהרי הוא זר ולא מחתינהו אלא בחלד מחתא מחתינהו ולא בעובר שאינו בנו אבל בנו אפילו ילוד מאכיל ומשני לעולם בנו ומאכיל ואפ"ה פוסל עבדי מגיו שהרי הוא זר ולא מחתינהו אלא בחלד מחתא מחתינהו:

ולימא ליה ר' יוחנן בן ברוקה היא. תימה לחמי נקט ר' יוחנן בן ברוקה לחפילו רבנן מודו דנכסיו מתנה מועיל ויש לומר דכיון דלחלוי ליורשו לג מהני כלל ולא מקרי נכסיו אלא כשלא מת ולא נתייאשו היורשים ממנו ולכך נקט ר' יוחנן בן ברוקה דאפי' לרבנן מהני כשמ